

ซาบซึ่งที่ได้เป็นศิษย์หลวงพ่ोजรัญ

เรือโทหญิง ฉัตรกมล สว่างเมตร

จากหนังสือ กฏแห่งกรรม – ธรรมปฏิบัติ เล่มที่ ๘

พระราชสุทธินายกมงคล (หลวงพ่ोजรัญ ฐิตธมฺโม)

วัดอัมพวัน สิงห์บุรี

R8020

ข้าพเจ้าเริ่มรู้จักและเคารพในปฏิปทาของพระราชสุทธินายกมงคล หรือหลวงพ่ोजรัญ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๒๙ เมื่อได้เข้าปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานเป็นครั้งแรก ณ วัดอัมพวัน ซึ่งในครั้งนั้น ข้าพเจ้าได้รับการแนะนำจากอาจารย์สมณา พูนพิพัฒน์ ให้เข้ารับการอบรม จัดโดยยุวพุทธิกสมาคมแห่งประเทศไทย เป็นเวลา ๗ วัน ในระหว่างที่ข้าพเจ้าเป็น “ลูกโยคี” ของคุณแม่สิริ กรินชัย อยู่ นั้น หลวงพ่ोजรัญท่านกรุณาสละเวลามาอบรมสั่งสอนและชี้แนะถึงวิธีการปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานตามแนวสติปัฏฐาน ๔ ในช่วงกลางคืนหลายครั้ง ข้าพเจ้ารู้สึกประทับใจในธรรมเทศนาของท่านมาก เพราะอุดมไปด้วยความลุ่มลึก แต่อธิบายได้อย่างแจ่มแจ้งเข้าใจง่าย มีการแทรกคติคำกลอนสอนใจอย่างไพเราะ และยังแฝงไปด้วยความสนุกสนาน แม้ระยะเวลาที่ท่านเทศน์จะยาวนานกว่า ๒ ชั่วโมง แต่ข้าพเจ้าและผู้ปฏิบัติธรรมท่านอื่น ๆ ต่างตั้งใจฟังอย่างไม่รู้สึกเบื่อหรือง่วง

หลวงพ่อมุ่งานมาก เวลาพักผ่อนของท่านจึงมีน้อย ทำให้สุขภาพของท่านไม่ดีเท่าที่ควร หลายครั้งที่ข้าพเจ้าเห็นหลวงพ่อมืออาการอาพาธและอ่อนเพลีย แต่ท่านก็ยังคงปฏิบัติกิจในการโปรดญาติโยมโดยไม่ปรียากบ่น ความรู้สึกเลื่อมใสของข้าพเจ้าที่มีต่อหลวงพ่ोजรัญ “พุทธบุตร” ผู้เสียสละความสุขส่วนตัว เพื่ออนุเคราะห์เกื้อกูลต่อชาวโลกตามรอยบาทพระศาสดาจึงมีมาตั้งแต่นั้น

กลับจากการปฏิบัติธรรมครั้งนั้นแล้ว ข้าพเจ้าก็ตั้งใจที่จะกลับไปยังวัดอัมพวัน เพื่อฟังธรรมจากหลวงพ่อก่อนที่โอกาสจะอำนวย และข้าพเจ้าก็ได้พบว่า หลวงพ่อก่อนอบรมสั่งสอนผู้ใฝ่ใจในธรรมทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ อยู่ที่วัดตลอดมาไม่เคยว่างเว้น กุฎีศาลาและห้องปฏิบัติกรรมฐาน ถึงแม้จะได้รับการสร้างเพิ่มเติมมาอย่างมากมาย ก็ดูจะยังไม่เป็นการเพียงพอต่อศรัทธาญาติโยมพุทธบริษัทผู้เห็นคุณค่าของวิปัสสนากรรมฐาน และใครจะได้ลองลิ้มชิมรสแห่งธรรมะที่จะได้รู้เอง เห็นเองจากการปฏิบัติตามคำสอนของท่าน

ความเมตตาของหลวงพ่อมิได้มีวงจำกัดเพียงพุทธบริษัทชาวไทยเท่านั้น แม้แต่คนต่างชาติต่างศาสนาก็ยังได้รับความเมตตาจากหลวงพ่อก่อนอยู่เนือง ๆ หลายท่านเดินทางมาถึงวัดอัมพวันเพื่อบวชและปฏิบัติธรรม ได้รับผลเป็นที่น่าพอใจยิ่ง ข้าพเจ้าฟังธรรมะจากหลวง

พอมากขึ้นเพียงไร ยิ่งรู้สึกถึงความลุ่มลึกและภูมิปัญญาชั้นสูง ซึ่งแฝงอยู่ในคำสอนที่เรียบง่ายและสนุกสนานมากเพียงนั้น ผู้ที่ตั้งใจฟังและพิจารณาดี ๆ จะสามารถนำคำสอนนั้นไปใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อความสุขความเจริญแห่งตนและครอบครัวได้เป็นอย่างดี โดยท่านมักจะเน้นให้ผู้ใหญ่ทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีและให้การศึกษาแก่ลูกหลาน รวมทั้งสอนให้เด็กเป็นคนดีมีความกตัญญู เนื่องจากท่านมองการณ์ไกลว่าเด็กในวันนี้จะต้องเติบโตกลายเป็นผู้ใหญ่ ซึ่งเป็นพลเมืองหลักในการพัฒนาประเทศในอนาคต

นอกจากเทศน์อบรมสั่งสอนโดยทั่วไปแล้ว หลวงพ่อยังต้องรับภาระเป็น “ผู้แก้ปัญหาชีวิต” ให้แก่บุคคลทั้งหลายที่พากันมาราบเรียนปรึกษา ไม่ว่าจะ เป็นปัญหาครอบครัว ปัญหาสุขภาพ ปัญหาการศึกษา ปัญหาการงาน และปัญหาอื่น ๆ อีกมากมาย ซึ่งหลวงพ่อกำหนดจะเมตตาแนะนำข้อปัญหาเหล่านั้นอย่างแยบคาย ภายใต้หลักกฎแห่งกรรม จึงไม่เป็นที่น่าแปลกใจเลยที่กุฏิของหลวงพ่อก็เต็มไปด้วยผู้คนจากทุกสารทิศ ภารกิจของหลวงพ่อก็จึงดูไม่มีวันจบสิ้น แต่กระนั้นท่านก็มีเคยแสดงถึงความย่อท้อหรือเบื่อหน่าย ท่านมักปรารภเสมอว่าท่านต้องการ “ใช้หนี้มนุษย์” ให้หมดในชาตินี้ เพราะท่านไม่อยากจะมาพบกันมนุษย์ที่ส่วนมากจะเป็นผู้ที่มีความขี้เกียจ ขี้โกง มักง่าย มักได้ และปากเป็นบุญแต่ใจเป็นบาป

ผู้ที่มีจิตใจสูงได้นั้นต้องพากันเข้าปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน อันเป็นทางสายเอก ที่จะทำให้สามารถคลายทุกข์และส่งผลให้ผู้ปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ มีชีวิตที่ร่ารวย-สวย-ดีมีปัญญา แก้ปัญหาชีวิตได้ด้วยตนเอง นอกจากนั้นให้ปฏิบัติธรรม แล้วท่านยังสั่งสอนให้ลูกศิษย์ทุกคนหมั่น **สวดมนต์เป็นกิจ - อธิษฐานจิตเป็นประจำ** เพื่อความสุขความสำเร็จและเป็นมงคลแก่ชีวิต อันได้แก่ **บทพาทุงมหากา**

ข้าพเจ้าได้รับผลดีและมงคลอย่างเอกจากการสวดมนต์บทนี้ด้วยตนเอง คือในช่วงที่ข้าพเจ้าสมัครเข้ารับราชการทหารเรือนั้น ข้าพเจ้าต้องประสบกับปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับตำแหน่ง เมื่อรู้สึกหนักใจและเกรงไปว่าจะไม่สามารถเข้ารับราชการได้ จึงเข้ากราบเรียนปรึกษาหลวงพ่อกันในวันหนึ่ง หลวงพ่อกำหนดอย่างเมตตาและบอกให้ข้าพเจ้าสวดมนต์บท **“พาทุงมหากา”** ก่อนนอน เมื่อจบแล้วให้แผ่เมตตาแล้วอธิษฐานจิตว่า “หากข้าพเจ้าเคยเป็นทหารเรือมาแต่อดีตแล้วไซ้ ขอให้ชาตินี้ข้าพเจ้าจงได้เป็นทหารเรือโดยปราศจากอุปสรรคด้วยเถิด”

ข้าพเจ้าจึงได้สวดมนต์และอธิษฐานจิตตั้งแต่นั้น ผลที่ได้รับนั้นเกินคาด เพราะหลังจากวันที่สวดมนต์บทนี้แล้วไม่กี่วัน ข้าพเจ้าก็ได้รับการเรียกตัวจากทางราชการให้ไปฝึกทหาร จนแทบจะไม่มีเวลาเตรียมตัวตัดเสื้อผ้า ข้าพเจ้าเชื่อว่า เหตุการณ์นี้มีโชเหตุบังเอิญ

หากเป็นเพราะเมตตาบารมีของหลวงปู่และอนุภาพแห่งบทธวด “พาหุงมหากา” อันศักดิ์สิทธิ์นี้อย่างแน่นอน

นอกจากหลวงปู่จรัญท่านจะให้ธรรมทาน และ ธรรมโอสธแก่ปัญหาชีวิตแก่ผู้คนที่ทั้งหลายแล้ว ยังได้เมตตาจัดตั้งโรงทานเพื่อเตรียมอาหารทั้งคาวหวานไว้บริการแก่ลูกศิษย์และบุคคลทั่วไปตลอด ๒๔ ชั่วโมง อาหารเหล่านั้นล้วนเป็นอาหารที่มีรสเลิศ สะอาด ถูกหลักอนามัยจากแม่ครัวฝีมือดีของวัด และด้วยกิตติศัพท์ด้านโรงทานของหลวงปู่แล้ว ยังปรากฏว่ามีคณะบุคคลที่ไปทัศนจรหรือทำบุญจากที่อื่น ๆ พากันแวะเวียนเข้ามารับประทานอาหารที่วัดอัมพวันจำนวนครั้งละมาก ๆ เสมอ

แม้กระนั้นข้าวปลาอาหารของวัดอัมพวันก็มีได้เคยขาดแคลน สมกับคำที่หลวงปู่พร่ำสอนศิษย์ให้มีความเมตตา เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กัน ท่านสอนว่า “ยิ่งให้ยิ่งได้ ยิ่งหวงยิ่งอดหมดแล้วไม่มา เราไม่หวงกัน หมดแล้วมีมาเรื่อย ๆ” ซึ่งก็เป็นความจริงตามนั้น เพราะข้าวสารอาหารแห้งของวัดจะมีผู้มาบริจาคเข้าวัดครั้งละมาก ๆ เสมอ เหมือนกระแสน้ำที่ไหลมาเรื่อย ๆ ไม่รู้จักหมด อันเป็นผลมาจากที่หลวงปู่ได้อบรมสั่งสอนศิษย์ และบุคคลทั่วไปแล้วเขาทั้งหลายได้รับความสุข ความเจริญในครอบครัวและหน้าที่การงาน เงินไหลนอง – ทองไหลมา แล้วมีความระลึกถึงคุณของหลวงปู่ จึงพากันหวนกลับมาทำบุญและถวายข้าวสาร อาหารแห้ง เพื่อเป็นการเพิ่มกุศลให้แก่ตนเอง โดยของเหล่านี้ หลวงปู่มิได้เคยเรียกร้องหรือกล่าวเชิญบริจาคแต่ประการใด

ข้าพเจ้าได้ได้ทำบุญที่วัดอัมพวันบ่อย ๆ ได้พบเห็นลูกศิษย์ของหลวงปู่ที่มีหน้าตาผ่องใส ร่ารวยด้วยกิจการที่ก้าวหน้า มีความรู้ความสามารถในระดับสูง และมีความสุขสมบูรณ์กันเป็นอย่างมาก การที่คนบางกลุ่มมีความเข้าใจอย่างผิด ๆ ว่า พระพุทธศาสนาสอนให้คนขี้เกียจและทำให้ประเทศไทยไม่เจริญนั้น จึงไปเป็นความจริงแต่ประการใด คนที่ไม่เข้ามาศึกษาและปฏิบัติตามคำสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าต่างหากที่มีชีวิตอันเลื่อนลอย ไร้หลักยึดอันเป็นแนวทางอันประเสริฐ และเป็นมงคลแก่ชีวิต ชีวิตจึงจะประสบแต่ความวุ่นวายและอุดมไปด้วยความทุกข์อย่างไม่รู้เท่าทันในการแก้ไข

หลวงปู่จรัญท่านเป็นนักอนุรักษนิยมด้านศิลปะและวัฒนธรรมไทยท่านหนึ่ง หลายครั้งที่ท่านเล่าให้คณะศิษย์ฟังถึงเรื่องราวเก่า ๆ ด้านประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมไทย ซึ่งไม่มีการบันทึกไว้ในเอกสารใด ๆ ทุกเรื่องเป็นเรื่องที่น่าสนใจยิ่ง เช่น คำขวัญประจำจังหวัดสิงห์บุรี ซึ่งมีมาตั้งแต่ครั้งโบราณกาล แต่ในปัจจุบันน้อยคนจะทราบคือ **ปลามันแม่ลา น้ายา**

บางเลา สาวสวยบ้านแปง แต่งหวานบ้านไร่ ในปัจจุบันได้เปลี่ยนเป็น ถิ่นวีรชนกล้า คู่
หล้าพระนอน นามกระฉ่อนปลาแม่ลา ย่านการค้าภาคกลาง

นอกจากการเล่าเรื่องในอดีตแล้ว หลวงพ่อยังได้ลงมือปฏิบัติเพื่อเป็นตัวอย่างในการ
ดำรงรักษาวัฒนธรรมอันดีงามของบรรพบุรุษด้วย เช่นในวันที่ ๑๕ เมษายนของทุกปี หลวง
พ่อท่านจะจัดให้เป็น “วันกตัญญู” ที่วัดอัมพวันจะมีการนิมนต์พระเถระชั้นผู้ใหญ่ของ
จังหวัดสิงห์บุรีและจังหวัดใกล้เคียงมาเจริญพระพุทธมนต์และฉันเพล จากนั้นหลวงพ่อก็จะแจก
ผ้าผ่อนท่อนสไบแก่ผู้เฒ่าผู้แก่ซึ่งเป็นภาพน้อยนุ่กที่จะมีโอกาสเห็นพระให้ของแก่ชาวบ้าน ใน
ส่วนของคณะศิษย์แล้ว การให้ของหลวงพ่อนั้น พวกเราต่างเห็นเป็นประจำจนกลายเป็นเรื่อง
ธรรมดา แม้แต่อาคารสถานที่ของทางราชการอันเป็นประโยชน์ต่อประชาชน ซึ่งทาง
ราชการไม่มีงบประมาณจะสร้าง หลวงพ่อท่านก็จะเป็นผู้อุปถัมภ์ค่าก่อสร้างให้หลาย
แห่ง

สำหรับช่วงสุดท้ายของงานวันกตัญญูนั้น หลวงพ่อท่านเปิดโอกาสให้พระสงฆ์องค์
เถร ผู้เข้าปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานและคณะศิษย์ผู้มาร่วมงานเข้าสร่งน้ำ ภาพประทับใจใน
วันนั้นจึงเป็นภาพของพระเถร ผู้ปฏิบัติธรรมในชุดขาวสะอาดตา และเหล่าพุทธศาสนิกชน
จำนวนมากเข้าแถวเพื่อรอสร่งน้ำหลวงพ่ เป็นระยะทางยาวอย่างมีระเบียบ กินเวลานาน
หลายชั่วโมง ซึ่งมีใช้เพียงวันที่วัดอัมพวันจะอุดมไปด้วยผู้คน วันสำคัญอื่น ๆ เช่น วันขึ้นปี
ใหม่ วันคล้ายวันเกิดหลวงพ่ ๑๕ สิงหาคม วันคล้ายวันหลวงพ่คอกหัก ๑๔ ตุลาคม และวัน
สำคัญทางพระพุทธศาสนา ก็จะมีผู้คนหลั่งไหลมาทำบุญร่วมกับหลวงพ่จนแน่นวัดเสมอ
แสดงให้เห็นถึงความเลื่อมใสศรัทธาที่คนทั้งหลายมีต่อหลวงพ่ ซึ่งนับวันก็จะทวีจำนวนมาก
ขึ้น อานุภาพแห่งทาน ศีล และภาวนา ของหลวงพ่ได้ขจรกระจายไปในทุกสารทิศ ส่งผลให้วัด
อัมพวันเป็นประดุดังต้นโพธิ์พุทธรูปไม้ใหญ่ที่มีกิ่งก้านสาขาอันอุดม เป็นรมณีสถานที่ให้
ความร่มรื่นชื่นบานแก่ผู้มาเยือน เพื่อหวังพึ่งร่มเงา อันนำมาซึ่งความสุข ความสงบและความ
สบายในที่สุด

หากจะกล่าวถึงการอบรมสั่งสอนศิษย์ของหลวงพ่อนั้น ท่านจะมุ่งเน้นถึงการใช้เวลา
ทุกนาทีอย่างมีค่า นำมาซึ่งประโยชน์ โดยไม่มีการผัดวันประกันพรุ่ง โดยเฉพาะการปฏิบัติ
วิปัสสนากรรมฐานนั้น ท่านจะเน้นให้บรรดาพุทธบริษัททั้งหลายรีบเข้ารับการศึกษาเพื่อ
คลายกิเลส และสร้างปัญญาอันเป็นอริยทรัพย์ติดตามตัวบุคคลนั้นไปในทุกภพทุกชาติ โดย
ย่ำว่าท่านก็จะมีชีวิตอยู่อีกไม่นาน คำเตือนของท่านนี้ ทำให้จิตใจของบรรดาศิษย์รู้สึกเศร้า
สลดอย่างมาก เมื่อถึงคล้ายวันเกิดของหลวงพ่คราใด คณะศิษย์ก็จะพากันอาราธนาขอให้
หลวงพ่เมตตาอยู่อบรมสั่งสอนและเป็นร่มโพธิ์ร่มไทรไปอีกนาน ๆ หลวงพ่ท่านมักจะยิ้ม

และตอบว่าท่านจะอยู่ตราบเท่าที่สังขารของท่านจะทนอยู่ได้ ซึ่งในปัจจุบันหลวงพ่อก็คือ
อาพาธป่วย เนื่องจากการปฏิบัติกิจในการโปรดญาติโยมชนิดหามรุ่งหามค่ำ แม้กระนั้นท่าน
ก็มีได้บริปากบ่นถึงทุกขเวทนาที่ได้รับให้คณะศิษย์ต้องห่วงใย

สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ได้ประทาน “สมบัติชิ้นเอก” แก่ชาวโลกมานานกว่า
๒๕๓๗ ปีแล้ว และตกทอดมาถึงเราก็ด้วยอาศัย “พุทธบุตร” ผู้เป็นสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระ
ภาคเจ้า ซึ่งหลวงพ่ोजริญท่านเป็นองค์หนึ่งในหมู่สงฆ์เหล่านั้น ท่านเป็น “พระสุปฏิปันโน”
ซึ่งเหล่าเทวดาและมนุษย์ผู้เป็นสัมาทิภูริทั้งหลายพึงกราบไหว้บูชาได้อย่างเต็มหัวใจ เป็น
เนื่อนาบุญผู้ซึ่งเราท่านจะสามารถหว่านพืชด้วยบุญกุศลแล้วจะบังเกิดดอกผลเป็นความสุข
ความเจริญไพบูลย์อย่างทันตาเห็น

ด้วยอำนาจแห่งเมตตาบารมีและปฏิปทาอันแน่วแน่ในการอบรมวิปัสสนากรรมฐานแก่
พระสงฆ์องค์เณร ตลอดจนบุคคลทั่วไป โดยไม่เห็นแก่ความเหนื่อยยากหรืออุปสรรคใด ๆ
เป็นระยะเวลายาวนานของหลวงพ่อนี้ แม้สมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราชสกลมหา
สังฆปริณายก ประมุขแห่งสงฆ์ก็ทรงทราบและได้ทรงแสดงความชื่นชมยินดีต่อปฏิปทาของ
หลวงพ่อบนอย่างยิ่ง ข้าพเจ้าได้มีโอกาสติดตามหลวงพ่อกับคณะศิษย์เข้ากราบถวายพระ
พรและถวายปัจจัยจำนวนแสนเศษแด่สมเด็จพระสังฆราช เนื่องในโรกาสคล้ายวันประสูติ ๓
ตุลาคม ๒๕๓๖ โอกาสนี้หลวงพ่อก็ได้กราบทูลให้ทรงทราบถึงความก้าวหน้าของการก่อสร้าง
และปรับปรุงวัดอัมพวันให้เป็นสัปปายะต่อการเจริญธรรม และกราบทูลถึงจำนวนผู้มีศรัทธา
เข้าปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานตลอดปี ๒๕๓๖ สมเด็จพระสังฆราชทรงมีพระเมตตาประทาน
โอวาทพร้อมกับทรงกล่าวอนุโมทนากับหลวงพ่อบนเวลานาน ทั้งยังได้ประทานปัจจัยที่
หลวงพ่อกถวายพระองค์ คืนกลับมาเพื่อใช้ในการร่วมสนับสนุนกิจกรรมอันเป็นประโยชน์ของ
วัดอัมพวันสืบไป ครั้งนั้นคณะศิษย์ต่างปีติและอิมเอมในหลวงพ่อก ผู้ซึ่งแม้อุปสรรคแห่ง
สงฆ์ผู้ประเสริฐสูงสุดในเหล่าพุทธบุตร ยังทรงอนุโมทนาและสนับสนุนต่อกิจกรรมอันเป็น
ยอดแห่งกุศลที่หลวงพ่อกเพียรกระทำเพื่อตามรอยบาทพระศาสดา

หลวงพ่ोजริญท่านเปรียบประดุจดั่ง “พ่อทางธรรม” ผู้ชี้ทางแห่งความสุขและความ
เจริญทั้งทางโลกและทางธรรมให้แก่ข้าพเจ้า เมื่อมีโอกาสข้าพเจ้าก็จะเดินทางไปวัดอัมพวัน
เพื่อฟังธรรมและช่วยงานวัดเพื่อเป็นการแทนคุณครูบาอาจารย์ ส่วนในใจนั้นได้เคยตั้ง
ปณิธานไว้เสมอว่าหากมีโอกาสที่จะส่งเสริมและสนับสนุนการเผยแผ่พุทธธรรมไปสู่เยาวชน
และสังคมโดยส่วนรวมแล้ว ข้าพเจ้ายินดีและเต็มใจที่จะกระทำกิจกรรมเหล่านั้นเพื่อเป็นการ
สนองคุณพระพุทธรศาสนา

ในเวลาต่อมา ข้าพเจ้าได้ทำในสิ่งที่ตั้งใจ เมื่อได้รับเชิญจากโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ซึ่งข้าพเจ้าเป็นศิษย์เก่าให้ไปเป็นวิทยากรบรรยายเกี่ยวกับประสบการณ์ในการปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานให้นักเรียนโรงเรียนสาธิตเกษตรฯ ซึ่งเข้าปฏิบัติวิปัสสนาที่ธรรมสถานว่องวานิช โดยยุวพุทธิกสมาคมแห่งประเทศไทย เป็นผู้สนับสนุนโครงการ เป็นครั้งแรกที่ข้าพเจ้าได้มีโอกาส “แสดงธรรม” อย่างเป็นทางการ ทำให้รู้สึกถึงความสุขและอิมมฺญจาก “ธรรมทาน” เป็นอย่างมาก หลังจากเป็นวิทยากรครั้งนั้นแล้ว ข้าพเจ้าก็ได้มีโอกาสเป็นวิทยากรรับเชิญจากยุวพุทธฯ และต่อมาอีกไม่นาน โอกาสแห่งการเข้าช่วยในการส่งเสริมพระพุทธศาสนาครั้งสำคัญในชีวิตก็มาถึง เมื่อข้าพเจ้าได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการบริหารของยุวพุทธิกสมาคมแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์

ในช่วงแรก ๆ ข้าพเจ้าเกรงว่าจะไม่มีเวลาเข้าร่วมกิจกรรม หรืออาจลำบากใจที่จะเข้าประชุมร่วมกับผู้ใหญ่ซึ่งไม่เคยรู้จักคุ้นเคยกันมาก่อน แต่เมื่อได้เข้าประชุมกลับรู้สึกเป็นสุขใจที่ได้มีส่วนในการรับใช้พระศาสนาและอบอุ่นใจที่ได้ร่วมงานกับคณะกรรมการซึ่งส่วนใหญ่ได้ผ่านการปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานมาแล้ว แต่ละท่านมีเมตตาและจิตใจเป็นกุศล มุ่งหวังที่จะส่งเสริมให้มีการปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานแพร่หลายไปในหมู่เยาวชนและชาวโลก การประชุมแต่ละครั้งแม้จะใช้เวลานานถึง ๖-๗ ชั่วโมง แต่กรรมการส่วนใหญ่ก็ยังคงร่วมประชุมกันอยู่ด้วยความเป็นกันเอง ประดุจตั้งญาติสนิทปรึกษางานบุญที่จะจัดขึ้นในครอบครัว ข้าพเจ้ามีความรู้สึกว่สมาคมแห่งนี้ช่างน่าชื่นใจที่จะเข้ามาร่วมงานเพราะเป็นดัง “เทวสมาคม” อันประกอบด้วยนางฟ้าและเทวดาผู้ใฝ่ธรรม

ปัจจุบันยุวพุทธฯ จึงเป็นสมาคมทางพระพุทธศาสนาที่มีความเหนียวแน่นด้วยทีมงานบริหารอันเข้มแข็ง ไม่เป็นสองรองใครในการจัดกิจกรรมส่งเสริมพระพุทธศาสนา โดยมุ่งเน้นในการเชิญชวนให้ชาวไทยและชาวต่างประเทศที่สนใจเข้าปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานเป็นสำคัญ และได้มีการอบรมธรรมะแก่เยาวชนและผู้สนใจไปแล้วเป็นจำนวนมาก ซึ่งในปัจจุบันมีผู้สนใจเพิ่มมากขึ้น ศูนย์วิปัสสนากรรมฐานของยุวพุทธฯ จึงถูกจองล่วงหน้าไว้ตลอดทั้งปี ไม่ว่าจะเป็นบริษัท ห้างร้าน โรงเรียน กลุ่มประชาชน หรือแม้แต่ชาวต่างชาติก็ได้เข้ามาปฏิบัติอย่างจริงจังและประสบผลอันดีอย่างน่าพอใจ ทั้งนี้คงเป็นเพราะสถานที่ตั้งของยุวพุทธฯ ซึ่งแม้จะอยู่ใจกลางเมืองอันซุกมุนวุ่นวาย แต่บรรยากาศภายในนับแต่อาคารสถานที่ไปจนถึงต้นหมากรากไม้ ล้วนงดงามและร่มรื่น นอกจากนี้ยังมีสัปปายะด้านอาหารและที่พักอาศัย จึงเป็นสถานที่เหมาะแก่การปฏิบัติธรรมเป็นอย่างยิ่ง

เมื่อถึงวันนี้ ข้าพเจ้าจึงรู้สึกสุขใจที่มีโอกาสใช้ชีวิตอันมีปริมาณน้อยนี้ให้มีประโยชน์และ คຸມຄ່າกับการที่ได้กำเนิดเกิดมามีอัตภาพเป็นมนุษย์ พบพุทธศาสนา ทั้งนี้เพราะข้าพเจ้า

ได้มีโอกาสยกระดับจิตใจ ให้เกิดปัญญาด้วยวิปัสสนากรรมฐาน และ ยังได้มีโอกาสอันดีที่จะ ได้มีส่วนในการรักษา และ ส่งเสริมพระพุทธศาสนาให้เจริญรุ่งเรืองในจิตใจของเยาวชน และ ชาวโลกในนามของยุวพุทธสมาคมแห่งประเทศไทยฯ สมกับคำที่หลวงพ่ोजรัญท่านเคยสั่ง สอนไว้ว่า “บุคคลผู้ช่วยเหลือตนเองได้โดยไม่ต้องพึ่งพาอาศัยใคร ๆ ในการดำรงชีวิต นั้นเป็นคนใช้ได้ หากจะให้ดีต้องช่วยเหลือพ่อแม่ ญาติพี่น้องได้ แต่จะให้ดีที่สุดนั้น จะต้องฝึกฝนและอบรมตนให้มีสติปัญญา ในอันที่จะสามารถช่วยเหลือเกื้อกูลสังคม โดยส่วนรวมได้” ข้าพเจ้ามีความตั้งใจมุ่งมั่นที่จะทำวันทุกวันให้เป็นวันที่ดีที่สุด เพื่อดำเนิน รอยตาม “พุทธบุตร” ผู้ประเสริฐแห่งองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตลอดไป